

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อด้านไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นหน้างานธนาคารออมสินระดับผู้จัดการสาขา จำนวน 222 คน ซึ่งกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยตาราง Yamane (Yamane, 1967) ความคลาดเคลื่อน 5% สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากเขตการดำเนินงานของธนาคารซึ่งเรียกว่า สำนักงานออมสินภาค ทั้งหมด 10 ภาค (โปรดดูภาคผนวก ค) จำนวนประชากรทั้งสิ้น 490 คน จากสาขา 490 สาขา ซึ่งจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภาคดังนี้

ลำดับที่	ภาค	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนร้อยละ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	กรุงเทพมหานคร	43	8.77	19
2	1	41	8.37	19
3	2	63	12.85	29
4	3	53	10.82	24
5	4	46	9.39	21
6	5	53	10.82	24
7	6	51	10.41	23
8	7	63	12.85	29
9	8	39	7.96	17
10	9	38	7.76	17
รวม		490	100	222

ผู้วิจัยลั่งแบบสำรวจให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสำรวจกลับคืนจำนวน 198 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.19 ผู้วิจัยทำการคัดเลือกเฉพาะแบบสำรวจที่สมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ จำนวนทั้งสิ้น 190 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.59 เป็นจำนวนซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์ได้ (Kerlinger, 1973)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. มาตรวัดทัศนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด (Least Preferred Coworker Scale หรือมาตรา LPS)
2. มาตรวัดการควบคุมสถานการณ์ของผู้นำ (Situational Control Scale หรือมาตรา SC) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 มาตรย่อย คือ
 - 2.1 มาตรวัดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและสมาชิก (Leader-Member Relations Scale หรือมาตรา LMR)
 - 2.2 มาตรวัดความชัดเจนของงาน (Task Structure Scale หรือมาตรา TS)
 - 2.3 มาตรวัดอำนาจในตำแหน่งผู้นำ (Position Power Scale หรือมาตรา PP)
3. ข้อกระทุงซึ่งวัดตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ตัวแปรด้านสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ภาวะความกดดันของผู้นำ และการรับรู้สภาพการทำงานบุตติงงานด้านต่าง ๆ คือ พฤติกรรมการกำกับการของตน ความสามารถในการปฏิบัติงานของตน ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของตน และประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของสาขา

อุปâลงกรณ์มหาวิทยาลัย การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. มาตรวัดทัศนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด หรือมาตรา LPC เป็นมาตรวัดจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ซึ่งอธิบายถึงเพื่อนร่วมงาน ที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด โดยใช้คุณค่าที่ข้ามคุ้มกันที่มีความหมายตรงกันข้ามโดยมีระดับคะแนน 8 ค่า คือ 1-8 คะแนน คะแนน 1 สำหรับข้อความทางลบมากที่สุด คะแนน 8 สำหรับข้อความทางบวก

มากที่สุด ผู้วิจัยได้นำมาตร LPC ของ Fiedler มาแปลเรียบเรียง และสร้างข้อกระทงเพิ่มเติม ตลอดจนวิเคราะห์ประสิทธิภาพของมาตรา ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 นำมาตรา LPC (Fiedler and Garcia, 1987) ซึ่งมีข้อกระทงจำนวน 18 ข้อ มาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยที่เหมาะสม

1.2 สร้างข้อกระทงเพิ่มเติม ซึ่งมีลักษณะ เดียวกันกับข้อกระทงซึ่งมีอยู่เดิม โดยสร้างขึ้นจำนวน 17 ข้อ รวมเป็นข้อกระทงของมาตรา LPC ทั้งสิ้น 35 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ก ตอนที่ 1)

1.3 สร้างมาตราคุ้มข่าน ชี้วัดทักษะด่อ เพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด ตามแนว ลิเคิร์ต (Rensis Likert) เป็นมาตรารวมการประเมินค่า (Summated Ratings Scale) แบ่งระดับการตอบเป็น 5 ระดับ คือ เท็นด้วยมาก เท็นด้วย ยังตัดสินใจไม่ได้ ไม่เท็นด้วย และไม่เท็นด้วยมาก การสร้างมาตรา้มีจำนวนข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ก ตอนที่ 2) เป็นข้อความทางบวก 14 ข้อ ข้อความทางลบ 21 ข้อ

1.4 การใช้ค่าคะแนนมาตรา LPC แนวลิเคิร์ต เป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เท็นด้วยมาก	2	-2
เท็นด้วย	1	-1
ยังตัดสินใจไม่ได้	0	0
ไม่เท็นด้วย	-1	1
ไม่เท็นด้วยมาก	-2	2

1.5 นำมาตรา LPC และมาตราคุ้มข่าน LPC แนวลิเคิร์ต ที่สร้างขึ้น ไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ อาจารย์รองเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย จำนวน 33 คน พนักงาน บริษัทบัญชีแห่งชาติ จำนวน 28 คน และพนักงานบริษัทเมืองไทยประกันชีวิตจำกัด จำนวน 24 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 85 คน

1.6 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 1.5 มาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของมาตราด้านการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (Item analysis) และค่าความเที่ยงชั้งสรุปผลได้ดังนี้

1.6.1 การวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ การวิเคราะห์ข้อกระทงของมาตรา LPC และมาตรา LPC แนวลิเครต ใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมค่าตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรา (Corrected item-total correlation) โดยการแยกวิเคราะห์ที่ละมาตรา กำหนดระดับความมั่นยำลำดับ $\alpha = .05$ ผลการวิเคราะห์แบบนี้ คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์กับผลรวมค่าตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรานั้นอย่างมั่นยำลำดับที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์พบว่า มาตรา LPC มีข้อกระทงที่มีคุณภาพทุกข้อ (35 ข้อ) ส่วนมาตรา LPC แนวลิเครต มีข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 28 ข้อ

1.6.2 การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of internal consistency) ของข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรา LPC มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า = .97 และมาตรา LPC แนวลิเครต มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า = .80

ค่าความเที่ยงของมาตรา LPC ที่สร้างขึ้นนี้ หากจะ เปรียบเทียบกับค่าความเที่ยง จากการวิจัยของ Fiedler (1967) ซึ่งมีค่าระหว่าง .85 ถึง .95 แล้วอาจกล่าวได้ว่า มาตรา LPC ที่สร้างขึ้นครั้งนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูงมาก

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทรายข้อของมาตรฐานต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด โดยการวิเคราะห์ลัมປระลิทธ์สหลัมพันธ์ระหว่างข้อกระทรายต่ำสุดกับข้อกระทรายอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรฐาน (Corrected item-total correlation)

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	ลัมປระลิทธ์สหลัมพันธ์	
1	18	ใจดี - ใจร้าย	.84	F
2	17	ไม่จริงใจ - จริงใจ	.80	F
	31	น่าจะอยาจ - น่ากูนิใจ	.80	
	30	น่ายกย่อง - น่าดูหมื่น	.80	
5	32	มีสัจจะ - ไร้สัจจะ	.79	
	27	อัจฉริยะ - เอื้อเพ้อ	.79	
7	7	ชอบสนับสนุน - เป็นปรบักษ์	.78	F
	2	เป็นมิตร - ไม่เป็นมิตร	.78	F
	1	น่าพึงพอใจ - ไม่น่าพึงพอใจ	.78	F
	13	ไม่น่าว้าว้างใจ - ว้าว้างใจได้	.78	F
11	28	เป็นที่ยอมรับ - ไม่เป็นที่ยอมรับ	.75	
12	16	ใจอ่อนเมตตา - ใจไม่อ่อนเมตตา	.73	F
13	33	ชี้เกียจ - ขยัน	.72	
	35	ใจเลล - มั่นคง	.72	
	8	น่าเบื่อ - น่าสนใจ	.72	F
	14	เอาใจใส่ผู้อื่น - ไม่เอาใจใส่ผู้อื่น	.72	F
	25	น่ารำคาญ - น่าเพลิดเพลิน	.72	
18	21	ใช้เหตุผล - ใช้อารมณ์	.70	
19	3	ต่อต้าน - ยอมรับ	.69	F
20	29	รับผิดชอบสูง - รับผิดชอบต่ำ	.68	
21	34	อดทน - ท้อแท้	.67	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	
21	26	อ่อนน้อม - วางแผน	.67	
23	12	ลอบกัด - ชื่อสั้น	.66	F
	19	สะเพร่า - รอบคอบ	.66	
	4	ตึงเครียด - พ่อนคลาย	.66	F
26	23	ดือดี - ว่าง่าย	.62	
	6	เย็นชา - อุบอุน	.62	F
	22	ก้าวหน้า - ล้าหลัง	.62	
29	15	หมายคาย - ผู้มุ่นงง	.60	F
30	20	เอาเปรี้ยบ - เลี้ยกละ	.59	
31	11	เบิดเผย - ปิดบัง	.58	F
32	10	เครื่องตก - ร่าเริง	.55	F
33	24	ยืดหยุ่น - เข้มงวด	.54	
	5	ห่างเหิน - ใกล้ชิด	.54	F
35	9	ชอบทะเล - ชอบปรองดอง	.53	F

ทุกข้อมีนัยสำคัญที่ $P < .01$ ค่าความเที่ยงแบบคงที่ภายนอกมีสัมประสิทธิ์效ולฟ์ = .97
ส่วนค่าความเที่ยงแบบคงที่ภายนอกของข้อที่เรียนมาจาก Fiedler จำนวน 18 ข้อ
มีค่าสัมประสิทธิ์效ולฟ์ = .95

F คือ ข้อกระทงที่แปลและเรียนมาจากข้อกระทงของ Fiedler

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ ของมาตราดั้งทัศนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด ซึ่งสร้างตามแนวลิเคริต โดยการวิเคราะห์ลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงข้ออื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรา

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	ลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์	ลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์
			(r) 35 ข้อ	มาตรา 28 ข้อ
1	19	คนที่ฉันทำงานด้วยโดยลำบากใจ มากที่สุด เป็นคนที่อิจฉาริษยาผู้อื่น	.73**	.77**
2	11	คนที่ฉันต้องการทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนมีใจเมตตากรุณา	.64**	.69**
3	8	คนที่ฉันต้องการทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่บริสุทธิ์ใจกับผู้อื่น	.62**	.65**
4	6	คนที่ฉันต้องการจะทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่ชอบกลั่นแกล้งลับหลังผู้อื่น	.60**	.64**
5	15	คนที่ฉันต้องการทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนน่าพึงพอใจ	.57**	.60**
6	5	คนที่ทำให้ฉันยุ่งยากใจมากที่สุดใน การทำงานร่วมกับเขา เป็นคนที่ เชื่อถือได้	.55**	.57**
7	28	คนที่ฉันอยากร่วมงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนอดทน	-.55**	-.57**
8	32	คนที่ฉันไม่อยากทำงานด้วยเป็นคน ที่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	-.55**	-.55**
9	18	คนที่สามารถร่วมทำงานกับฉันได้ดี น้อยที่สุด เป็นคนที่เป็นมิตรกับผู้อื่น ๆ	.54**	.54**

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์สหสมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสมพันธ์
			(r) 35 ข้อ	มาคร 28 ข้อ
10	10	คนที่ทำงานร่วมกับฉันได้ไม่ดี เป็นคนที่หยาบคาย	.53**	.57**
11	2	คนที่สามารถร่วมงานกับฉันได้ดี น้อยที่สุด เป็นคนที่ชอบต่อต้านผู้อื่น	.52**	.49**
12	35	คนที่ฉันอยากทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่น่ายกย่อง	-.49**	-.51**
13	12	คนที่ฉันไม่อยากทำงานด้วย เป็นคน ที่เย็นชา	.48**	.49**
14	14	คนที่ทำงานกับฉันได้ดีน้อยที่สุด เป็น คนที่น่าเบื่อ	.47**	.45**
15	17	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็น คนที่รบคบ	.46**	.50**
16	3	คนที่ฉันอยากจะทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่มีความเครียดอยู่เสมอ	.46**	.44**
17	33	คนที่ทำให้ฉันยุ่งยากใจมากที่สุดในการ ทำงานร่วมกับเขา เป็นคนที่มีลักษณะ	.45**	.48**
18	27	คนที่ฉันเบื่อที่จะทำงานด้วย เป็นคนที่ ชอบแสดงอ่อนน้อม	.44**	.44**
19	24	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนก้าวหน้า	-.44**	-.46**
20	16	คนที่ทำให้ฉันยุ่งยากใจมากที่สุดใน การทำงานร่วมกับเขา เป็นคนที่ ชอบใช้อารมณ์	.43**	.45**

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
			(r) 35 ข้อ	มาตรฐาน 28 ข้อ
21	4	คนที่ฉันทำงานด้วยโดยลำบากใจ ที่สุด เป็นคนอารมณ์เบิกบาน	.42**	.44**
22	1	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่ำ	.40**	.42**
23	20	คนที่ฉันไม่อยากทำงานด้วยเป็นคน เอาใจส่อผู้อื่น	-.39**	-.39**
24	13	คนที่ฉันทำงานด้วยโดยลำบากใจ ที่สุด เป็นคนที่ทำตนเป็นศัตรูกับผู้อื่น	.38**	.42**
25	7	คนที่ร่วมทำงานกับฉันได้ดีน้อยที่สุด เป็นคนที่ชอบได้เกี้ยงกับผู้อื่น	.38**	.35**
26	31	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่น่ารำคาญ	.38**	.38**
27	22	คนที่ทำให้ฉันยุ่งยากใจมากที่สุด ในการทำงานร่วมกับเขา เป็นคน ที่เบิดเผย	.33**	.33**
28	29	คนที่ร่วมงานกับฉันได้ดีน้อยที่สุด เป็นคนที่ขยันขันแข็ง	.30**	.30**
29	30	คนที่ฉันไม่ชอบทำงานด้วยเป็นคนที่ โอลเล	-.23	-
30	21	คนที่ฉันต้องการทำงานด้วยน้อย ที่สุด เป็นคนที่ไม่ชอบทำตัว สนิทสนมกับผู้อื่น	.17	-

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	ข้อความ	ลัมປະລິທີ່ສໍາມັນພັນ	ລັມປະລິທີ່ສໍາມັນພັນ
			(r) 35 ข้อ	มาตรฐาน 28 ข้อ
31	34	เพื่อนร่วมงานที่ฉันอยากทำงาน ด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่น่าดูหมิ่น	- .16	-
32	23	คนที่ฉันหลีกเลี่ยงที่จะร่วมงานด้วย เป็นคนดื้อดึง น่ายอมฟัง เหตุผล	.13	-
33	9	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่ยอมตามผู้อื่น	- .11	-
34	26	คนที่ฉันไม่อยากทำงานด้วย เป็นคนที่เข้มงวด	- .10	-
35	25	คนที่ฉันชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด เป็นคนที่รุ่มราก มักพยาຍານให้ได้ ประโยชน์มากกว่าผู้อื่น	.00	-

** $p < .01$ ລັມປະລິທີ່ແອລື່ພ້າຂອງมาตรฐาน 35 ข้อ มีค่า .79

ລັມປະລິທີ່ແອລື່ພ້າຂອງมาตรฐาน 28 ข้อ มีค่า .80

ศูนย์วิทยทรพยากร

1.7 การวิเคราะห์ความตรง วิธีการวิเคราะห์ความตรงของมาตรฐาน LPC นี้ ใช้วิธีการนำมาตรฐาน LPC และมาตรฐาน LPC แนวลิเคริต ซึ่งได้คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานกองบริหารงานบุคคล และ กองฝึกอบรม ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 34 คน แล้วนำผลการตอบจากมาตรฐานทั้งสองมาคำนวณค่าลัมປະລິທີ່ສໍາມັນພັນ ผลการวิเคราะห์ค่าลัมປະລິທີ່ສໍາມັນພັນของมาตรฐาน LPC และมาตรฐาน LPC แนวลิเคริต มีค่า .67 มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 อาจกล่าวได้ว่ามาตรฐาน LPC มีประสิทธิภาพด้านความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ในการวัดทัศนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงาน

ด้วยน้อยที่สุด โดยสรุปจากค่าล้มเหลวที่สูงที่สุดของมาตรา LPC และมาตรา LPC แนวลิเคริค ที่มุ่งวัดในลิ่ง เดียวกัน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อกระทรายข้อ วิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงของ มาตรา LPC ที่สร้างขึ้น แสดงให้เห็นว่า มาตรวัดนี้มีประสิทธิภาพสูงพอที่จะนำไปใช้ได้

2. มาตราวัดการควบคุมสถานการณ์ของผู้นำ หรือมาตรา SC ซึ่งแยกออกเป็นมาตรา ย่อย 3 มาตรา คือ มาตรา LMR มาตรา TS และมาตรา PP ซึ่งสร้างโดย เพรด อี ฟิดเลอร์ (Fred E. Fiedler) ลักษณะของมาตราเป็นแบบรวมประมาณค่า ผู้วิจัยนำมาตรา SC ของ Fiedler มาแปลเรียบเรียงและสร้างข้อกระทายเพิ่มเติม ตลอดจนวิเคราะห์ประสิทธิภาพของ มาตรา ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 นำมาตรา การควบคุมสถานการณ์ของผู้นำ (Fiedler and Garcia, 1987) มาแปลและ เรียบเรียง เป็นภาษาไทยที่เหมาะสม (โปรดดูภาคผนวก ช)

2.2 สร้างข้อกระทาย เพิ่มเติม ในแต่ละมาตราอย่างดังนี้

2.2.1 มาตรา LMR เดิมมีข้อกระทาย 8 ข้อ สร้างเพิ่ม 4 ข้อ
รวมเป็น 12 ข้อ

2.2.2 มาตรา TS เดิมมีข้อกระทาย 10 ข้อ สร้างเพิ่ม 7 ข้อ
รวมเป็น 17 ข้อ

2.2.3 มาตรา PP เดิมมีข้อกระทาย 5 ข้อ สร้างเพิ่ม 6 ข้อ
รวมเป็น 11 ข้อ

(โปรดดูภาคผนวก ช)

**สูญย์วิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

2.3 การให้คะแนนแต่ละมาตรฐานอยู่เป็นคั่งนี้

มาตรฐาน LMR ชั้นมีข้อกระทงทางบวก 6 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 6 ข้อ
ให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
2. เห็นด้วย	4	2
3. ไม่ใช่ทั้ง 2 อย่าง	3	3
4. ไม่เห็นด้วย	2	4
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

มาตรฐาน TS ชั้นมีข้อกระทงทางบวก 15 ข้อ ข้อกระทงทางลบ 2 ข้อ
ให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
1. มีเป็นประจำ หรือมี หรือชา	2	0
2. มีเป็นบางครั้ง	1	1
3. มีนาน ๆ ครั้ง หรือไม่มี หรือไม่ชา	0	2

มาตรฐาน PP ชั้นมีข้อกราบทางบาก 9 ข้อ ข้อกราบทางลบ 2 ข้อ
ให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบาก	ข้อความทางลบ
1. สามารถกระทำได้โดยตรง หรือโดยเสนอกำเนินให้อ่าย่างมีประสิทธิภาพสูง มี ใช่ มาก น้อยมาก เป็นล่วงมาก	2	0
2. สามารถเสนอความเห็นได้ แต่ผลลัพธ์เจ้าไม่แน่นอน, มีบางครั้งหรือในบางด้าน, ใช่บางครั้งหรืออ่านบางด้าน บางครั้งหรืออ่านบางด้าน, บางครั้ง	1	1
3. ไม่สามารถทำได้, ไม่มี, ไม่ใช่, นาน ๆ ครั้ง, น้อย	0	2

2.4 นำมาตรฐาน LMR TS และ PP ที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ชั้นได้แก่ พนักงานระดับหัวหน้าแผนกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 52 คน ตำราจสัญญาบัตร จำนวน 37 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 89 คน

2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของมาตรฐานการวิเคราะห์ข้อกราบทรายข้อ และความเที่ยง ชี้สรุปผลได้ดังนี้

2.5.1 การวิเคราะห์ข้อกราบทรายข้อ การวิเคราะห์ข้อกราบทของมาตรฐาน LMR TS และ PP นี้ ใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์ ระหว่างข้อกราบทแต่ละข้อกับผลรวมคำตอบของข้อกราบทอื่น ๆ ทั้งหมดของแต่ละมาตรฐาน โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ $= .05$ ผลการวิเคราะห์โดยสรุป ดังแสดงในตารางที่ 3 และแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4, 5 และ 6

ตารางที่ 3 แสดงผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อกราฟรายข้อและค่าความเที่ยง ของมาตรฐานการควบคุมสถานการณ์ของผู้นำ
โดยการเปรียบเทียบกับผลการศึกษาวิจัยของ Fiedler

	ข้อกราฟ (ข้อ)		ผลการวิเคราะห์		ค่าความเที่ยง เฉพาะข้อมูล	ค่าความเที่ยง เฉพาะข้อ	ค่าความเที่ยง ตามการวิจัย
	ทั้งหมด	ตัดแบ่งจาก Fiedler	นิคเก้าพ (ข้อ)				
			จากทั้งหมด	จาก Fiedler	คุณภาพ	Fiedler	ข้อ Fiedler*
1 มาตรฐานสัมพันธภาพระหว่าง ผู้นำและสมาชิก (LMR)	12	8	12	8	.85	.81	.64
2 มาตรฐานความดีเจนของ งาน (TS)	17	10	14	9	.85	.75	.77
3 มาตรฐานอ่านใจในตำแหน่ง ของผู้นำ (PP)	11	5	10	5	.67	.57	-

* Fiedler and Garcia (1987)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5.2 การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้ธีการคำนวณผลประเมินระดับความคงที่ภายในของข้อกระที่มีคุณภาพ ตามการวิเคราะห์รายข้อ เช่นเดียวกับมาตรฐาน LPC ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรฐาน LMR TS และ PP มีค่าแหล่งท่า = .85, .85 และ .67 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดและการเปรียบเทียบกับผลการศึกษาวิจัยของ Fiedler ในตารางที่ 3 ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเที่ยงจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีค่าอยู่ในระดับสูงมาก

**ศูนย์วิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายชื่อ ของมาตรการวัดสัมพันธภาพระหว่างผู้นำและ
สมาชิก โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับ^{*}
ข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรฐาน ($n = 89$)

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหลัมพันธ์ (r)	
1	12	ฉันต้องใช้เวลามากในการจัดความไม่เข้าใจกัน ระหว่างลูกน้องกับตัวฉัน	.67**	
2	7	บุคคลซึ่งฉันควบคุมดูแลทำงานร่วมกันได้อย่างดี เพื่อให้งานสำเร็จ	.65**	F
3	4	ลูกน้องของฉันมักจะร่วมมือกับฉันเสมอในการ ทำงานให้สำเร็จ	.65**	F
4	5	มีความชัดเจ่องรุ้ว่าระหว่างลูกน้องกับตัวฉัน	.64**	F
5	11	ฉันต้องใช้ความพยายามอย่างสูงมากในการ ทำให้ลูกน้องร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จด้วยดี	.61**	
6	3	ในกลุ่มบุคคลที่ฉันควบคุมดูแล มีบรรยากาศที่ เป็นมิตรต่อกัน	.54**	F
7	1	บุคคลซึ่งฉันควบคุมดูแลแต่ละคนมีความลำบาก ในการปรับตัวให้เข้ากัน	.52**	F
8	2	ลูกน้องของฉันเป็นคนเชื่อถือได้และน่าไว้วางใจ	.51**	F
9	6	ลูกน้องของฉันช่วยเหลือและสนับสนุนฉันเป็น อย่างดีในการทำงานให้สำเร็จ	.47**	F
10	8	ฉันมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลซึ่งฉันควบคุมดูแล	.37**	F
11	10	ฉันมีโอกาสร่วมทำกิจกรรมกับลูกน้อง เฉพาะที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องงานเท่านั้น	.35**	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหลัมพันธ์ (r)	
12	9	มีการวิพากษ์วิจารณ์กันสูงมากในหน่วยงาน ของฉัน	.34**	

** $p < .01$ สัมประสิทธิ์แอลฟ่า = .85

F คือ ข้อกระทงที่แบลและ เรียนมาจากข้อกระทงของ Fiedler

สรุปรวมข้อมูลนี้สำคัญทั้งสิ้น 12 ข้อ

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกราฟรายชื่อ ของมาตรวัดความสัมภันธ์เจนของงาน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างข้อกราฟแต่ละชื่อ กับข้อกราฟอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรฐาน ($n = 89$)

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์	สัมประสิทธิ์	
			สหลัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 17 ชื่อ	สหลัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 14 ชื่อ	
1	4.4	การตรวจสอบผลงานทำได้ง่ายและรวดเร็ว	.63**	.54**	
2	2.5	มีคุณภาพหรือระเบียบฐานถูกต้องวิธีทำงานให้สำเร็จไว้อย่างชัดเจน	.61**	.59**	
3	3.2	มีหนังสือ คู่มือ หรือคำพารณ์มาลักษณะงานชี้งะบุวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดหรือผลลัพธ์ที่ดีที่สุดของงาน	.58**	.58**	F
4	4.1	มีการตกลงร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐานของผลผลิตหรือการบริการที่จะเป็นที่ยอมรับได้	.56**	.58**	F
5	3.2	หากเกิดปัญหามีผู้ปฏิบัติงานประจำไม่อยู่ ผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่แทนสามารถอ่านคู่มือหรือคำชี้แจงเพื่อจะแก้ปัญหาในงานได้	.55**	.58**	
6	2.1	มีวิธีการเป็นขั้นเป็นตอน หรือวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน ชี้ชี้แจงกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างละเอียด	.55**	.56**	F
7	4.5	ผู้ประเมินผลงานหลาย ๆ คนสามารถประเมินผลงานได้ใกล้เคียงกัน	.49**	.52**	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์		สัมประสิทธิ์	
			สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ	สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 14 ข้อ	สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 14 ข้อ	
8	3.1	สามารถเห็นได้ชัดเจน เมื่องานเสร็จ และมีวิธีการแก้ปัญหาได้ถูกต้อง	.45**	.47**	.47**	F
9	4.3	ผู้นำและสมาชิกกลุ่มสามารถตรวจสอบคุณภาพ ของงานที่ทำสำเร็จได้ทันเวลาเพียงพอ ที่จะนำไปปรับปรุงการทำงานในอนาคต	.42**	.45**	.45**	F
10	1.1	มีแบบแผน รูปงาน รูปแบบ หรือคำ อธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับผลผลิต หรือบริการที่ต้องการ	.44**	.43**	.43**	F
11	1.3	มีการตั้งเป้าหมาย เชิงปริมาณเกี่ยวกับ ผลงาน ผลผลิตหรือบริการของหน่วยงาน	.38**	.41**	.41**	
12	4.2	มีการประเมินผลงานเชิงปริมาณ	.38**	.40**	.40**	F
13	2.2	มีแนวทาง เฉพาะที่จะแบ่งงานออกเป็น ส่วนหรือเป็นขั้นตอน	.40**	.37**	.37**	F
14	1.2	มีบุคคลที่ให้คำแนะนำหรือคำอธิบาย เกี่ยวกับผลผลิตหรือบริการที่ต้องการ แนวทางที่จะทำงานให้สำเร็จด้วยตัวเอง	.31**	.33**	.33**	F
15	2.4	แนวทางที่จะทำงานให้สำเร็จด้วยตัวเอง ในที่ๆ อยู่กับการคิดสร้างสรรค์งาน ใหม่ ๆ หรือสร้างสรรค์แนวทางการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ	-.33**	-	-	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 14 ข้อ
16	1.4	เป้าหมายหรือผลงานที่ต้องการของ หน่วยงานเปลี่ยนแปลงไปตามความคิด ของผู้นำเป็นล่านใหญ่	.15	-
17	2.3	มีวิธีการบางวิธีที่เป็นที่ยอมรับอย่าง ชัดเจนว่าดีกว่าวิธีการอื่น ๆ ในการ ปฏิบัติงานนี้	-.05	-

** $p < .01$ สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของมาตรา 17 ข้อ มีค่า .79

สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของมาตรา 14 ข้อ มีค่า .85

F คือ ข้อกระทงที่แปลและเรียบเรียงมาจากข้อกระทงของ Fiedler
สรุปรวมข้อที่มีนัยสำคัญทั้งสิ้น 14 ข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ ของมาตรฐานฯในตัวแหน่งของผู้นำ
โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทง^{อื่น ๆ} ทั้งหมดของมาตรฐานฯ

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์ สหลัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 11 ข้อ	สัมประสิทธิ์ สหลัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 10 ข้อ	
1	1	ผู้นำสามารถให้รางวัล และลงโทษ ลูกน้องได้โดยตรง หรือโดยการเสนอ ความคิดเห็นได้หรือไม่	.48**	.51**	F
2	3	ผู้นำสามารถชี้ย้ายลูกน้องไปทำงานที่อื่น ได้หรือไม่	.39**	.38**	
3	5	ผู้นำทำหน้าที่ในการประมุนผลการ ปฏิบัติงานของลูกน้องหรือไม่	.33**	.38**	F
4	2	ผู้นำสามารถเสนอเลื่อนตำแหน่ง ลด ตำแหน่ง ว่าจ้างหรือปลดลูกน้องออกจาก งานได้โดยตรง หรือโดยการเสนอความ คิดเห็นได้หรือไม่	.34**	.37**	F
5	7	ผู้นำได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจาก หัวหน้างานระดับสูงกว่าเพียงเจ้า	.32**	.34**	
6	11	ผู้นำสามารถกระตุ้นให้ลูกน้องทำงาน สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามเป้าหมายหรือไม่	.30**	.32**	
7	6	ผู้นำไปได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งอย่าง เป็นทางการจากองค์กรหรือไม่ (เช่น หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่ายหรือผู้จัดการ ฯลฯ)	.26**	.31**	F

ตารางที่ 6

ลำดับ	ข้อที่	ข้อความ	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 11 ข้อ	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 10 ข้อ	
8	10	ผู้นำสามารถให้แนวคิด หรือคำแนะนำ กับลูกน้องในการทำงาน ให้บรรลุผล สำเร็จด้วยดี	.29**	.27**	
9	4	ผู้นำมีความรู้ที่จำเป็นต่อการมอบหมาย งานและให้คำแนะนำแก่ลูกน้องในการ ทำงานให้สำเร็จหรือไม่	.26**	.27**	F
10	8	นโยบายหรือคำสั่งของผู้นำถูกเปลี่ยน- แปลงโดยทั่วหน้างานระดับสูงกว่าบ่อย เพียงไร	.33**	.25**	
11	9	การตัดสินใจบริหารงานต่าง ๆ ของ ผู้นำ ขึ้นอยู่กับทั่วหน้าระดับสูงกว่า เพียงไร	.06	-	

** $p < .01$ สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของมาตรฐาน 11 ข้อ มีค่า .64

* $p < .05$ สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของมาตรฐาน 10 ข้อ มีค่า .67

F คือ ข้อกระทงซึ่งแปลและเรียบเรียงมาจากข้อกระทงของ Fiedler

สรุปรวมข้อมูลนัยสำคัญทั้งสิ้น 10 ข้อ

2.6 การวิเคราะห์ความตรง การวิเคราะห์ความตรงในการวิจัยครั้งนี้
แสดงรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงกลุ่มตัวอย่าง วิธีการวิเคราะห์ และผลของการวิเคราะห์ความตรงของมาตรา LMR TS และ PP

เครื่องมือ	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการ	ผลการวิเคราะห์
1. มาตรวัดสัมพันธภาพระหว่างผู้นำและสมาชิก (LMR)	กลุ่มตัวอย่าง พยาบาลโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และรองพยาบาลบํารุงราศนราดูร จำนวน 32 คน วิธีการ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบมาตรา LMR และข้อกระทง 1 ข้อ ชั่งสร้างตามภาวะลัตนิชฐานของมาตรา LMR (โปรดูกภาคผนวก ง) แล้วนำคะแนนทั้งสองมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .71 มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 (ค่าความเที่ยงของมาตรา LMR จากกลุ่มตัวอย่างนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า = .78) สรุป มาตรา LMR ที่สร้างขึ้นมีความตรงตามภาวะลัตนิชฐาน (Construct validity)
2. มาตรวัดความซัดเจนของงาน (TS)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่คาดว่ามี TS สูง คือพนักงานระดับหัวหน้าแผนก (ระดับ 7-9) ฝ่ายลินเชื้อ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จำนวน 35 คน กลุ่มที่คาดว่ามี TS ต่ำ คือ พยาบาลโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และรองพยาบาลบํารุงราศนราดูร จำนวน 32 คน	คะแนนของกลุ่มทั้งสองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยที่ ค่า t = 3.12 กลุ่มพนักงาน ธ.ก.ส. มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 19.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4.92

ตารางที่ 7 (ต่อ)

เครื่องมือ	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการ	ผลการวิเคราะห์
	<p>วิธีการ ให้กลุ่มรู้ลักษณะทั้ง 2 กลุ่มข้างต้น ตอบมาตรา TS แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนด้วยการทดสอบที (<i>t-test</i>)</p>	<p>กลุ่มพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 16.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4.51 (ค่าความเที่ยงชี้ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีค่าลัมประสีท์ แปลงพ่า = .85)</p> <p>สรุป มาตร TS ที่สร้างขึ้นมีความตรงตามสภาพ (Concurrent validity)</p>
3. มาตรวัดอ่านภาษา คำแห่งของผู้นำ (PP)	<p>กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่คาดว่ามี PP สูง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท สำหรับผู้บริหาร หลักสูตรการจัดการ สถาบันพัฒนาบริหารธุรกิจ ศศินทร์ (GIBA) ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง (ตั้งแต่ระดับผู้จัดการ ฝ่าย ถึงกรรมการผู้จัดการ) ของหน่วยงานหลายหน่วยงาน จำนวน 32 คน ส่วนกลุ่มที่คาดว่ามี PP ต่ำ คือ พนักงานระดับหัวหน้า แผนก ฝ่ายสินเชื่อ ธ.ก.ส. จำนวน 35 คน</p>	<p>คะแนนของกลุ่มทั้งสอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .001 โดยที่ค่า <i>t</i> = 7.53</p> <p>กลุ่มนักศึกษา GIBA ผู้บริหาร มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 18.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.33</p> <p>กลุ่พนักงาน ธ.ก.ส. มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 13.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.82</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

เครื่องมือ	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการ	ผลการวิเคราะห์
	<u>วิธีการ</u> ให้กลุ่มนรุ้งกังหันทั้ง 2 กลุ่ม ตอบมาตร PP แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนด้วย การทดสอบค่าที (<i>t-test</i>)	ค่าความเที่ยงชั้นได้จาก กลุ่มตัวอย่างทั้งสองนี้มีค่า สัมประสิทธิ์แอลฟ่า = .81) สรุป มาตร PP ที่สร้างขึ้นมีความตรงตามสภาพ (Concurrent validity)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ วิเคราะห์ความเที่ยง ความตรงของมาตรา LMR TS และ PP แสดงให้เห็นว่า มาตรวัดเหล่านี้มีประสิทธิภาพสูงพอที่จะนำไปใช้ได้

3. ข้อกระทงชั้นวัดด้วยแบบอื่น ๆ แบ่งออกเป็น

3.1 ข้อกระทงชั้นวัดภาวะความกดดันของผู้นำ ชั้นสร้างตามแบบมาตราจำแนก ความหมายข้ามคู่ มีค่าคะแนนที่เป็นไปได้ 8 ค่า คือตั้งแต่ 1 ถึง 8 (บัดดูภาคผนวก จะ ส่วนที่ 4 ข้อ 5, 6) การสร้างข้อกระทงนี้ ผู้วิจัยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาของ เรื่องภาวะความกดดันของ ผู้นำ ซึ่งถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา (content validity)

3.2 ข้อกระทงชั้นวัดการรับรู้สภาพการปฏิบัติงาน 4 ด้าน ซึ่ง เป็นตัวแปรที่สำคัญ ตามเกณฑ์วิทยากรทางบัญชาติ ซึ่ง ได้แก่ พฤติกรรมการกำกับการ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ของตน ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของตน และประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของสาขา ผู้วิจัย กำหนดคำจำกัดความ (definition) เพื่อนำมาใช้สร้างข้อกระทงวัดการรับรู้สภาพการปฏิบัติงาน 4 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงถึงคำจำกัดความของการรับรู้สภากาแฟการปฏิบัติงาน 4 ด้าน

ด้าน	การรับรู้สภากาแฟการปฏิบัติงาน	คำจำกัดความ
1	พฤติกรรมการกำกับการของตน	ขอบเขตซึ่งผู้นำรับรู้ว่าตนเอง เป็นผู้กำหนด ทิศทางการทำงานของสมาชิกกลุ่ม ว่าควรจะ ^{ทำ} อะไร และทำอย่างไร
2	ความสามารถในการปฏิบัติงานของตน	ขอบเขตซึ่งผู้นำรับรู้ว่าตนมีความสามารถที่ จำเป็นในการนำไปสู่ความสำเร็จในการ ปฏิบัติงาน
3	ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของตน	ขอบเขตซึ่งผู้นำรับรู้ว่าตนของสามารถปฏิบัติ- งาน ซึ่ง เป็นงานหลักของหน่วยงานได้ประสบ ^{ผลสำเร็จ} ตามมาตรฐานขององค์การ
4	ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของ สาขา	ขอบเขตซึ่งผู้นำรับรู้ว่าสาขางานสามารถ ปฏิบัติงาน ซึ่ง เป็นงานหลักของสาขาได้ ประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานขององค์การ

ลักษณะของข้อกระทงที่สร้างขึ้นเป็นแบบจำแนกความหมาย ซึ่งมีค่าคะแนน
ที่เป็นมาตรา 8 ค่า คือตั้งแต่ 1 ถึง 8 การสร้างข้อกระทง เพื่อวัดตัวแปรด้านการรับรู้สภากาแฟ
ปฏิบัติงานนี้สร้างให้ครอบคลุมประ เด็นที่กำหนดตามคำจำกัดความ จึงถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา
เมื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพของ เครื่องมือทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อกระทงที่
มีคุณภาพนำมาสร้าง เป็นเครื่องมือที่จะ เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ (โปรดดูภาคผนวก จ)

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ข้อกระพรชั้งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ชี้ใจแก่ เพศ อายุ
 ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงานกับองค์การ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน
 และระดับเงินเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นมาตรวัดหัตนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด (LPC
 Scale)

ส่วนที่ 3 เป็นมาตรวัดการควบคุมสภานการณ์ของผู้นำ (SC Scale) ชี้แบ่ง
 เป็นมาตรฐาน 3 มาตร คือ LMR TS และ PP

ส่วนที่ 4 ข้อกระพรดการรับรู้สภาพการปฏิบัติงาน และวัดภาวะความกดดัน
 ของผู้นำ

หมายเหตุ การใช้คำบางคำในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่ม
 ตัวอย่าง เช่น แบบประเมินหัตนะต่อเพื่อนร่วมงานที่ต่านชอบทำงานด้วยน้อยที่สุด อาจมีความแตก
 ต่างจากคำที่ใช้ในรายงานการวิจัยบ้าง เล็กน้อย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามดัดแปลงคำให้เป็นที่เข้าใจ
 ง่ายสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

การพิจารณาเกณฑ์ของคะแนน

การพิจารณาเกณฑ์ของคะแนนที่ได้จากการวัดต่าง ๆ เป็นดังนี้

1. คะแนนจากมาตรฐาน LPC พิจารณาค่าของคะแนนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่ พีดเลอร์ กำหนด
 ไว้ (Fiedler and Garcia, 1987) คือ มาตรชั้นมีข้อกระพร 18 ข้อ คะแนนที่เป็นไปได้
 สูงสุด = 144 ผู้ที่ได้คะแนน 63 หรือต่ำกว่า ถือว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจมุ่งงาน (Low-LPC)
 และผู้ที่ได้คะแนน 73 หรือสูงกว่า ถือว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจมุ่งล้มพัง (High-LPC) สำหรับการ
 วิจัยครั้งนี้ใช้มาตรฐาน LPC ชั้นมี 35 ข้อ คะแนนที่เป็นไปได้สูงสุด = 280 คะแนน ดังนั้นจึงกำหนด
 เกณฑ์ของคะแนน โดยคำนวณคะแนน 63 และ 73 จากคะแนนเต็ม 144 (ตามเกณฑ์ของพีดเลอร์)
 ให้เป็นคะแนนเร้อยล แล้วนำคะแนนเร้อยลที่คำนวณได้ไปเทียบกับคะแนนเต็ม 280 คะแนน จึงได้
 เกณฑ์ของคะแนนเบคลิกภาพ ดังนี้

คะแนนตามเกณฑ์ของฟีดเลอร์	คิดเป็น %	คะแนนที่ใช้ในการวิจัยนี้	บุคลิกภาพ
63 หรือต่ำกว่า	44	123 หรือต่ำกว่า	ผู้มีแรงจูงใจมุ่งงาน
73 หรือสูงกว่า	51	143 หรือสูงกว่า	ผู้มีแรงจูงใจมุ่งล้มเหลว

2. คะแนนจากมาตรฐานการวัดการควบคุมสถานการณ์ของผู้นำ พิจารณาโดยเทียบกับเกณฑ์ของฟีดเลอร์ (Fiedler et al., 1976) ซึ่งมีคะแนนเต็ม 70 คะแนน รายละเอียดของคะแนนแต่ละระดับ ดังแสดงในตารางข้างล่างนี้ ส่วนการคำนวณเกณฑ์ในการคิดคะแนนของการวิจัยครั้งนี้ ทำเช่นเดียวกับวิธีการที่ได้กล่าวแล้วในข้อ 1 โดยคะแนนเต็มจากมาตรฐานการวัดการควบคุมสถานการณ์ของผู้นำในการวิจัยครั้งนี้ คือ คะแนน 108 และคำนวณเกณฑ์ได้ดังนี้

คะแนนตามเกณฑ์ของฟีดเลอร์	คิดเป็น %	คะแนนที่ใช้ในการวิจัยนี้	ระดับการควบคุมสถานการณ์
10 - 30	14 - 43	15 - 46	การควบคุมสถานการณ์ระดับต่ำ
31 - 50	44 - 71	47 - 77	การควบคุมสถานการณ์ระดับปานกลาง
51 - 70	72 - 100	78 - 108	การควบคุมสถานการณ์ระดับสูง

3. คะแนนจากการวัดภาวะความกดดันของผู้นำ พิจารณาเกณฑ์ของคะแนน โดยใช้วิธีการแบ่งผลรวมของคะแนนจากข้อกระทบ วัดภาวะความกดดันของผู้นำ 2 ข้อกระทบ ออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแบ่ง เป็นกลุ่มที่มีคะแนนสูงกว่ามัธยฐาน เป็นกลุ่มที่มีความกดดันสูง และกลุ่มที่มีคะแนนเท่ากับหรือต่ำกว่ามัธยฐาน เป็นกลุ่มที่มีภาวะความกดดันต่ำ

4. คะแนนจากการวัดการรับรู้สภาพการปฏิบัติงาน 4 ด้าน คือ การรับรู้พฤติกรรม การกำกับการของตน การรับรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของตน การรับรู้ประสิทธิผลในการ

ปฏิบัติงานของตน และการรับรู้ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของสาขา นำ嚮แผนดิบที่กลุ่มตัวอย่างตอบมาใช้ในการคำนวณ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการธนาคารออมสิน เพื่อจัดทำจดหมายนำส่งแบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัย แล้วจัดนำส่งถึงกลุ่มตัวอย่างโดยทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งจ่าหน้าซองติดแสตมป์ เพื่อผู้ตอบแบบสำรวจลับถึงผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences หรือ SPSS-X) คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. คำนวณจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ บุคลิกภาพ บุคลิกภาพที่สอดคล้องกับการควบคุมสถานการณ์ และภาวะความกดดันของผู้นำ
2. คำนวณค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน LPC SC ภาวะความกดดันของผู้นำ และการรับรู้สภาพการปฏิบัติงานด้านห้าง ๆ
3. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 - 4 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยวิธี Least Significance Differences (LSD) ระดับความมั่นยั่งยืนสำคัญ .05
4. ทดสอบสมมติฐานข้อ 5 โดยการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ ซึ่งมีผลร่วมกันต่อการนำนาย การรับรู้สภาพการปฏิบัติงานด้านห้าง ๆ แต่ละด้านของผู้จัดการสาขา โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis)